

pisům, nepřipustil-li exekuční komisař při dražebním roku další podání, pokud nepřevyšuje minimálně 500 Kč. Zvýšení podání se může státi o jakoukoliv částku, pokud to neodporuje dražebním podmínkám. Jinak podání z tohoto důvodu nejsou podle zákona nepřípustná a exekuční komisař porušil v souzené věci zákon, nepokračoval-li v dražbě tak dlouho, dokud byla činěna podání. Právem bylo proto odepřeno udělení příklepu k draženým nemovitostem.

Jest jen důsledkem toho, že i udělení příklepu k oněm nemovitostem bylo odepřeno, ježto podle dražebních podmínek mělo dojít k jejich vydražení jen tehdy, nebudou-li z výtěžku prodeje již vydražených nemovitostí uhrazeny pohledávky vymáhajících věřitelů. To nelze zjistiti, poněvadž nemovitosti, o něž jde a jež podle tabely obsažené v dražebních podmínkách, měly býti před nemovitostmi ve vložce č. 126 a 129 vydraženy, vydraženy nebyly.

K uvedené vadě bylo přihlédnouti z úřadu (§ 184 č. 6, § 186 ex. ř., rozh. č. 6546, 11673 Sb. n. s.).

Pouhé dohady o tom, jaký výtěžek by mohl býti dosažen, kdyby byla dopuštěna i další podání bez omezení, nemají právního významu.

Č. 16810.

Nelze vyhověti exekučnímu návrhu, který byl sice v době podání odůvodněn, avšak v době, kdy o něm soud rozhodl, byl s právním stavem neslučitelný, poněvadž vykonatelnost exekučního titulu byla po podání exekučního návrhu, avšak před rozhodnutím o něm soudcovským rozhodnutím stavena.

(Rozh. ze dne 22. března 1938, R I 302/38.)

Srov. rozh. č. 12597 Sb. n. s.

Vymáhající věřitelka navrhla, aby jí proti povinné byla povolena exekuce k vymožení útrátové pohledávky 829 Kč 15 h, přisouzené jí rozsudkem ze dne 27. září 1937. Exekuční návrh došel soudu 25. října 1937. Proti výroku o útratách pojatému do uvedeného rozsudku podala povinná včas rekurs, kterému soud první stolice přiznal odkladný účinek a jemuž rekursní soud dne 22. listopadu 1937 zčásti vyhověl. Soud první stolice vyhověl usnesením ze dne 13. listopadu 1937 exekučnímu návrhu. Rekursní soud zamítl návrh.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Je správné, že podle judikatury nejvyššího soudu nelze vyhověti exekučnímu návrhu, v den podání neodůvodněnému, i když by tu toho dne,

kdy se o něm rozhoduje, byly podmínky pro vyhovění, poněvadž pro posouzení návrhu rozhoduje den návrhu (viz rozh. č. 12597 Sb. n. s.). V souzeném případě jde však o jiný případ, totiž zda lze vyhověti exekučnímu návrhu v době podání sice odůvodněnému, avšak neslučitelnému s právním stavem v době, kdy se o něm rozhoduje, poněvadž vykonatelnost exekučního titulu byla dodatečně, a to před soudcovským rozhodnutím o návrhu stavena.

Na takový případ nelze užítí zásady výše uvedené, neboť stavení vykonatelnosti pravoplatným soudním výrokem je vždy překážkou, aby exekuční titul byl základem povolení exekuce, a nezáleží na tom, že k stavení došlo dodatečně; stačí, že v době, kdy o exekuci bylo rozhodováno, byl tu stav, který povolení exekuce nedopouštěl.

Čís. 16811.

Z pouhého všeobecného prohlášení kominického mistra, učiněného při ucházení se o podporu jeho žádosti za udělení kominické koncese, vůči j i n ý m (třetím) osobám, ať přirozeným (fysickým), ať právnickým (vůči spolku majitelů domů a vůči obci), že bude vymetati za nižší sazby než za ony, které jsou vyhlášeny pro určitou obec, nevznikl pro majitele domů smluvní nárok na dodržení nižších sazeb.

(Rozh. ze dne 22. března 1938, Rv I 1132/37.)

Žalobce — kominický mistr — se na žalovaném majiteli domu domáhá žalobou zaplacení odměny za vymetání komínu podle t. řeč. venkovského tarifu 2 Kč za vymetení každého komínu dvanáctkrát v roce a mezitímním návrhem určovacím zjištění, že žalobce jest oprávněn účtovat žalovanému za výkon kominických prací odměnu podle vyššího tak zvaného venkovského tarifu vyhlášeného výnosem zemského úřadu v P. S o u d p r v é s t o l i c e zamítl mezitímní návrh určovací a žalobě na plnění vyhověl jen co do částky 1 Kč 08 h s přísl. O d v o l a c í s o u d vyhověl mezitímnímu návrhu určovacímu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání žalovaného.

D ů v o d y:

Bylo zjištěno, že okresní správa politická v M. vyhlásila výnosem ze dne 17. května 1925, č. 33371, n e j v y š š í sazby za kominické práce v správním okrese m-ckém podle výnosu zem. správy politické v P. ze dne 13. května 1925, č. 172.280 ai 1925, a to zvláštní sazby pro město (nižší) a zvláštní sazby pro venkovské obce (vyšší), a že obec Ch. není městem, ač hraničí s městskou obcí H. L. Žalobce byl a jest tedy oprávn-